

Nội dung bài viết

1. [Giải Ôn tập cuối học kì 2 Tiết 8 trang 167 SGK Tiếng Việt lớp 5 Tập 2](#)

Giải Ôn tập cuối học kì 2 Tiết 8 trang 167 SGK Tiếng Việt lớp 5 Tập 2

Câu 1 (trang 167 SGK Tiếng Việt lớp 5 Tập 2):

Em hãy miêu tả cô giáo (hoặc thầy giáo) của em trong một giờ học mà em nhớ nhất.

Trả lời:

Bây giờ, đã nhiều năm trôi qua, nhưng em không thể nào quên được hình ảnh thầy Huy đang đứng trước bảng đen. Đó là thầy giáo lớp Ba của em ngày xưa.

Tuy thầy đã ngoài năm mươi tuổi nhưng thầy luôn tận tụy với nghề dạy học. Em nhớ rất rõ, hôm ấy là giờ Toán. Bài Toán đố thú vị ấy, đối với em bây giờ không khó lắm, nhưng không hiểu sao cả lớp đều bí, không làm được. Có lẽ là loại Toán mới gặp lần đầu.

Đề ra xong, cả lớp ng ã cần viết. Riêng em cứ vờ cầm bút làm, nhưng thật sự em cũng chẳng tìm được một lời giải nào.

Thấy thế, thầy ra lệnh cho cả lớp ngưng viết và cùng quay nhìn lên bảng. Thầy bắt đầu đọc lại đề Toán, nhắc nhở chúng em từng chi tiết trong bài.

Thầy giảng chậm chậm. Cả lớp im phăng phắc, không ai dám nói chuyện, vì biết tính thầy rất nghiêm. Giọng thầy hơi run vì tuổi già, nhưng rất ấm áp và rõ ràng. Đường như lúc giảng bài thầy quên hết mọi chuyện xung quanh. Có lúc thầy lặp đi lặp lại cận kề một vấn đề cần thiết hoặc dừng lại, gọi vài học sinh lên bảng để truy bài.

Giảng đến đâu, thầy dùng thước vẽ hình đến đó thật cẩn thận. Thầy hay dùng phấn màu tô lại những chỗ cần lưu ý chúng em.

Ít ai nghĩ rằng thầy ốm yếu mà có thể giảng bài một cách khỏe khoắn như thế. Lúc bình thường, thầy chỉ nói vừa đủ để cho chúng em nghe thôi.

Nhìn vẻ say sưa giảng bài, em thầm kính phục thầy vô cùng. Vì học trò, cả đời thầy không quản khó nhọc. Sau khi giảng xong, tất cả lớp đều hiểu được bài, thầy mỉm một nụ cười sung sướng. Trên vầng trán hơi nhăn của thầy, lấm tấm những giọt mồ hôi làm ướt mấy sợi tóc đã bạc trắng vì cần lao và năm tháng.

Em kính yêu thầy vô cùng, vì thầy đã dạy dỗ chúng em nên người.

